

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419010315
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4419010315.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Vanka, v trestnej veci proti obžalovanému X.. N. H. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona a iný prečin, o odvolaní obžalovaného X.. N. H. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 04.12.2019, sp. zn. 2T/74/2019, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 02.07.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného X.. N. H. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný X.. N. H. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

dňa 09.01.2019 v čase o 02.15 h, v meste R. U., na Ulici I.. H.. C. č. XX súc pod vplyvom alkoholu na druhom poschodí bytového domu búchal do dverí bytu, užívaného poškodenou O. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. U., S. H. C. č. XX a po ich otvorení poškodeným N. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. U., I.. H.. C. číslo XX, v uvedenom čase sa v byte tiež nachádzajúcim, vyvolal slovnú hádku a následne potom, čo poškodený dvere zavrel, kopnutím do oblasti zámku vchodových dverí zámok na nich poškodil, tlačil do vchodových dverí bytu v snahe zabrániť ich zatvoreniu, pričom do bytu poškodenej kopal na chodbe vysypané smeti, na výzvu poškodeného N. C., aby od tohto svojho konania upustil, nereagoval a súčasne obom poškodeným nadával česť a dôstojnosť znevažujúcimi výrazmi a opakovane sa im vyhrážal, že ich zabije, pričom v dôsledku obavy o svoj život poškodení konanie obžalovaného telefonicky oznámili na tiesňovú linku polície číslo 158.

Podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno k/ Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona), § 41 odsek 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody 10 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 14 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie obžalovaný, a to proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku ako aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu tým, že vytkol súdu I. stupňa, že nepostupoval v konaní správne, keď pri rozhodovaní bral do úvahy aj výpovede svedkov pred vznesením obvinenia, pri ktorých nebol prítomný obhajca a vyhodnotil dôkaznú situáciu aj s použitím procesne nepoužiteľných dôkazov v jeho neprospech. Tieto výpovede nemohli byť čítané na hlavnom pojednávaní, pričom ide o výpovede poškodenej J. a N. C. a nemohol na ne súd prihladať pri rozhodovaní o vine a treste. Tento dôkaz nie je zákonný a zastáva názor, že po vznesení obvinenia nemá ísť o pokračovanie výpovede svedka, pretože ak by išlo o pokračovanie výpovede, svedok by nemusel po vznesení obvinenia uviesť nič iné, lenže

sa pridriava predchádzajúcej výpovede. Z dôvodu, že po vznesení obvinenia je potrebné výsluchu zopakovať tak, aby zodpovedali všetkým atribútom práva na spravodlivý proces a práva na obhajobu, nejde o pokračovanie výpovede z obdobia pred vznesením obvinenia, keď obvinený nedisponoval právami, aké mu po obvinení v zmysle Trestného poriadku prislúchajú. Nestotožňuje sa s vyhodnotením dôkaznej situácie súdom I. stupňa, pretože zo zákonne vykonaných dôkazov použiteľných v konaní pred súdom nevyplýva spáchanie skutku. Poukázal na výpoveď poškodených, ktorí na hlavnom pojednávaní, ako aj vo výsluchoch po vznesení obvinenia uviedli, že celú vec nafúkli a že políciu volali, pretože sa chceli obžalovaného zbaviť. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že uvedený incident bol hádkou medzi ním a poškodenými, ktorá síce bola ovplyvnená pozitívnym alkoholom u obžalovaného a liekmi, avšak vulgarizmy padali na oboch stranách. Namietol obsah zvukových nahrávok, z ktorých nevyplýva, že si by sa poškodeným vyhrážal a pokiaľ ide o kvalifikáciu jeho konania ako prečinu výtržníctva, poukázal na to, že išlo o chodbu v bytovom dome, ktorá nie je prístupná širšiemu okoliu, individuálne neurčených ľudí. Poukázal na ustanovenie § 10 odsek 2 Trestného zákona a uviedol, že vzhľadom na spôsob vykonania činu, jeho následky a okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku, je jeho závažnosť nepatrná a jeho konanie najviac mohlo naplniť znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Namietol nepoužitie zásady in dubio pro reo a poukázal na konkrétne rozhodnutia NS SR, Krajského súdu v Žiline a tzv. judikáty R 56/1994, R 14/1964, R 40/1969 a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok, oslobodiť ho spod obžaloby, prípadne vec postúpiť na prejednanie priestupku.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na písomných dôvodoch odvolania obžalovaného, nad rámec tam uvedeného nič nedoplnil. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť s tým, aby bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený, alternatívne vec postúpiť na prejednanie priestupku.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí k dôvodom odvolania uviedol, že so žiadnymi susedmi nemá lepší vzťah ako s poškodenými, nevyhrážal sa im, zbraň mal v aute, pretože ju nepovažoval za bezpečné prevážať ju cez bytový dom, incident ho mrzí. Na otázky uviedol, že poškodená uviedla údaje o vyhrážkach z dôvodu, aby čím skôr prišla polícia, pretože bol otravný. Vchodové dvere bytového domu sa otvárajú na tzv. čidlo, ktoré majú iba obyvatelia bytového domu.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že súd I. stupňa sa vysporiadal aj s namietanou použiteľnosťou výpovedí pred vznesením obvinenia, považuje rozsudok súdu I. stupňa za zákonný a správny. Navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní jeho konania v otázke viny a pri ukladaní trestu.

Krajský súd, rovnako ako súd I. stupňa, mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku popísaného vo výroku napadnutého rozsudku. Medzi konaním obžalovaného a vzniknutým následkom existuje príčinná súvislosť. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa o preukázaní zavinenia obžalovaného, poukazujúc pritom na dôsledné vyhodnotenie dôkazov súdom I. stupňa v

odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré zodpovedajú ustanoveniu § 2 odsek 12 Trestného poriadku a v ktorom sa súd I. stupňa vysporiadal s dôkazmi, na základe ktorých mal zavinenie obžalovaného za preukázané. Taktiež sa vysporiadal s obhajobou obžalovaného. Svoje úvahy súd I. stupňa správne založil na výpovedi poškodených, zápisnici o trestnom oznámení a predovšetkým na zvukovom zázname z telefonických oznámení poškodených na linku 158, ktoré dôkazy navzájom korešpondujú s tvrdeniami poškodených, najmä poškodenej J. v jej výpovedi z prípravného konania 09.01.2019, kde sa poškodená jednoznačne vyjadrila, akým spôsobom prebiehal konflikt s obžalovaným a vyjadrila sa aj o konkrétnych vyhrážkach obžalovaného k osobám poškodených, pričom táto vo svojej výpovedi z 09.01.2019 konkrétne uviedla spôsob, akým sa obžalovaný vyhrážal, pričom následne vo svojej výpovedi z 10.01.2019 zopakovala svoje tvrdenia o vyhrážkach obžalovaného vo vzťahu k ich osobám a až vo svojej výpovedi dňa 10.01.2019 o 22.50 hod. zmenila svoje vyjadrenia tak, že tieto vyhrážky popisovala neurčito, avšak treba uviesť, že z obsahu tejto výpovede je zrejmé, že táto sa snažila „zahmliť“ svoje vyjadrenia o vyhrážkach obžalovaného vo vzťahu k jej osobe, pretože v časti výpovede uviedla, že obžalovaný na ich adresu adresoval slová „zabijem“, „zbijem“, avšak následne na otázku vyšetrovateľa uviedla, že to nevie presne posúdiť. Z výpovedí poškodenej, poukazujúc pritom na jej prvotnú výpoveď z prípravného konania a obsah zvukového záznamu z telefonického volania poškodených na linku 158, je zrejmé, že táto sa snažila svojimi ďalšími výpoveďami postupne zmierniť svoje vyjadrenia na adresu poškodeného z dôvodu zmiernenia jeho zavinenia, pričom krajský súd poukazuje na vyjadrenie svedkyne na hlavnom pojednávaní z 25.09.2019, keď táto na otázku samosudkyne uviedla, že o trestnom rozkaze obžalovaného sa dozvedela tak, že prišiel za ňou obžalovaný, dotazoval sa, či trestný rozkaz dostala aj ona, pričom v závere sa ho spýtala, či proti trestnému rozkazu môže podať odpor aj ona a obžalovaný jej na to uviedol, že to môže skúsiť. Tento postup je rovnaký aj v prípade poškodeného N. C.. Z týchto dôvodov sa preto krajský súd stotožňuje s úvahami súdu I. stupňa, že poškodení v úvodoch svojich výpovedí spontánne opisovali priebeh skutku vrátane existencie vyhrážok zabitím zo strany obžalovaného, následne sa snažili svoje predchádzajúce vyjadrenia korigovať, avšak tieto nepopreli a vysvetľovali ich ako zle pochopené, resp. zle počuté a správne vyhodnotil zmenu výpovedí poškodených, resp. zmenu ich postoja ako snahu neuškodiť obžalovanému. Správne súd I. stupňa konštatoval, že zo zvukového záznamu tiesňovej linky 158 a jeho obsahu možno konštatovať, že v čase, keď poškodení kontaktovali políciu, mali z poškodeného obavu, správanie obžalovaného pociťovali ako ohrozujúce a predovšetkým sa stotožňuje s úvahou súdu I. stupňa, že tieto ich prejavy následne nezodpovedajú vyjadreniam na hlavnom pojednávaní, že z obžalovaného nemali žiadnu obavu.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, že výpovede poškodených z prípravného konania v čase pred oznámením obvinenia obžalovanému nemali byť súdom I. stupňa na hlavnom pojednávaní prečítané, krajský súd udáva, že obvinený musí mať primeranú a dostatočnú možnosť poprieť výpoveď svedka. Vyvodzovať právne následky z výpovede svedka, ktorému obvinený nemohol klásť otázky, či už sám, resp. prostredníctvom obhajcu, ktorého nemohol vypočuť, je neprípustné, pretože jeho právo na obhajobu by bolo takýmto spôsobom skrátené. Obvinený musí mať vždy reálnu možnosť realizovať svoje právo na obhajobu. Obvinený môže realizovať svoje právo na obhajobu vyjadrené jeho účasťou na výsluchu svedka a možnosťou klásť mu otázky až po tom, keď bol upovedomený o čase a mieste konania výsluchu konkrétneho svedka. Logicky tomu môže byť až po tom, ako samotnému obvinenému bolo oznámené uznesenie o vznesení obvinenia. Avšak na druhej strane výsluch svedka po začatí trestného stíhania má svoje opodstatnenie v tejto fáze trestného konania a nemožno tieto výsluchy považovať za nulitné a to ani v ďalšom štádiu konania. Nedodržanie kontradiktórnosti sa totiž môže naplno prejaviť až v tom štádiu konania, v ktorom je obvinenému oznámené uznesenie o vznesení obvinenia a následne aj v súdnom konaní. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že obžaloba v trestnej veci môže byť opretá aj o výpovede svedkov a iné dôkazy, pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia, prípadne pred oznámením uznesenia o vznesení obvinenia, ak k ich konaniu došlo po začatí trestného stíhania vo veci. Tak tomu je aj v prípade vykonávania takýchto dôkazov súdom. Je treba posudzovať, či výpoveď svedka, vykonaná pred vznesením obvinenia, je jediným usvedčujúcim dôkazom alebo vo významnej miere rozhodujúcim dôkazom vo vzťahu k obvinenému. V danom prípade treba uviesť, že poškodení ako svedkovia boli vypočutí v štádiu prípravného konania a to aj po vznesení obvinenia za zachovania práva obžalovaného na obhajobu, keď na výsluchu dňa 10.01.2019 o 22.50 hod. bol prítomný obhajca obvineného, pričom v tejto svojej výpovedi uviedli, že sa pridriavajú svojej výpovedi z 09.01.2019. Bez ohľadu na uvedené, súd I. stupňa správne postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku na návrh prokurátora prečítal zápisnicu o skoršej výpovedi svedkov predloženej na vysvetlenie rozporov v ich výpovediach. Obmedzenie prečítať výpoveď svedka na hlavnom pojednávaní sa vzťahuje výlučne na absenciu zachovania zákonných ustanovení pri takomto výsluchu. Z obsahu namietaných výpovedí svedkov z prípravného konania krajský súd zistil, že tieto boli vykonané spôsobom, ktorý

zodpovedá ustanoveniam Trestného poriadku pre výsluch svedka, pretože svedkovia boli vypočutí spôsobom uvedeným v ustanovení § 131 a nasl. Trestného poriadku a boli poučení aj o svojom práve odoprieť vypovedať podľa § 130 Trestného poriadku. Žiadne ustanovenie Trestného poriadku v danom prípade nebránilo súdu I. stupňa postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní z dôvodu vysvetlenia rozporov, tieto výpovede svedkov prečítať, pretože je nesporné, že u obžalovaného už v priebehu prípravného konania bolo zachované právo na jeho obhajobu byť prítomný pri výsluchu svedka, tomuto klásť otázky a tak tomu bolo aj v prípade výsluchu týchto svedkov na hlavnom pojednávaní. Na hlavnom pojednávaní nie je možné prečítať výpovede svedkov, ktoré neboli vykonané spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona, resp. v prípade ustanovenia § 263 odsek 4 Trestného poriadku v prípade výpovede svedka, ktorý na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať podľa § 130 Trestného poriadku a nebol pred týmto výsluchom, ktorého sa zápisnica týka, o svojom práve odoprieť vypovedať, riadne poučený.

Preto aj podľa názoru krajského súdu z týchto dôkazov vo svojom súhrne, pričom ide o dôkazy priame, možno vyvodiť jediný logický záver, že skutok sa stal a zavinenie obžalovaného na spáchaní skutku je bez dôvodných pochybností preukázané.

Súd I. stupňa nepochybil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 364 odsek 1 súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a to z dôvodov uvedených v právnej vete napadnutého rozsudku, pričom sa súd I. stupňa vysporiadal jednak s právnou kvalifikáciou konania obžalovaného aj s mierou závažnosti uvedených prečinov, keď konštatoval, že ich závažnosť nie je nepatrná a je určená predovšetkým spôsobom ich vykonania a ich následkami a na tieto úvahy súdu I. stupňa krajský súd v celom rozsahu poukazuje, pretože sa s nimi v celom rozsahu stotožňuje.

Po preskúmaní výroku o treste krajský súd zistil, že súd I. stupňa správne pri ukladaní trestu aplikoval kritériá ustanovenia § 34 Trestného zákona, keď prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, správne zistil priťažujúcu okolnosť u obžalovaného podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona a priťažujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno k/ Trestného zákona a trest, ktorý obžalovanému ukladal za použitia § 38 odsek 2 Trestného zákona a § 41 odsek 1 Trestného zákona ako trest úhrnný, považuje krajský súd za zákonný a primeraný zdôrazňujúc, že u obžalovaného bolo v súlade s kritériami uvedenými v § 34 Trestného zákona potrebné ukladať trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu a to poukazujúc predovšetkým na osobu obžalovaného, ktorý sa skutku dopustil pod vplyvom alkoholických nápojov v kombinácii s užitím liekov, ktoré riadne užíva, čo zvyšuje nebezpečnosť konania obžalovaného a v neposlednom rade je potrebné prihliadnuť na správanie sa obžalovaného pred spáchaním skutku, keď tento bol v niekoľkých prípadoch priestupkovo postihovaný za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, ktorých sa mal dopustiť násilným spôsobom - fyzickým atakom na inú osobu.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 písmeno a/ až e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o vine alebo výroku o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu I. stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať ďalší riadny opravný prostriedok.